

במשך תישעה חודשים ישב ארז קידר, בנו של מוטלה קידר, בכלא הבדניני, מבלי שהמישטרה תדע מי הוא, בעצם. השבוע חזר ארצה, יחד עם חברו איתן צבי, שנאשם וזוכה איתו. הוא סיפר את סיבירו המרתק

בבקשה להארכת מעצרי שמעתי בפעם הראשונה מה שהיה למיטרה נגדי. לפי החוק האנגלי, מותר למישטרה להשתמש בשמועות ששמעו ובריי עות שהגיעו אליהם רק בשלב המוקדם למישפט.

גם אני, אילו הייתי השופט שמולו עמדתי, הייתי נבהל מכל ההאשמות שהטיחה בי המישטרה. הם הדגישו שהרבה מאמצים הושקעו במעצרו של אדם מסוכן זה, שהוא מראשי הפשע המאורגן. הם נתנו לשופט את הדוגמה הבאה: "לפני כשנה וחצי נעצר אדם שלו כחשד על החזקת 100 ק"ג מחוסרי הוכחות חייבים היינו לשחרר אותו. השופט באמת נבהל מכל מה שהיה להם נגדי, והריון נגמר בהארכת-המעצר."

חיילים מדונג אדום

גם הנרי מילנר, אחרי ששמע את כל מה שהיה למיטרה נגדי, החליט שלא לבקש את שיחרורי בערבות, ולקחת זמן כדי ללמוד את כל התיק. המישטרה דאגה לציין לפני השופט כי השתמשתי באלימות, ושניסיתי לכוון רוח בשעת מעצרי. במילים אחרות, הם

השמעתי באוזניהם היתה, עורך-דין, הנרי מילנר.

שלושה ימים אחרי שנעצתי הגיע, סוף-סוף, ברשותם, הנרי מילנר. נאמר לו בטלפון שאדם מסוים, שאינו מוכן למסור את שמו, מעוניין לראות אותו. הוא ישב איתי במשך 45 דקות. לאור ניסיונו העשיר בתחום הפשע בבריטניה, והצלחתו בהגנה במישפט של שוד-הזהב הגדול (25 מיליון סטרלינג), הוא הסביר לי מיד כי הסקוטלנדיארד רואה את המיקרה שלי כחמור ביותר. הוא הגיע למסקנה זו אחרי שראה ושמע על תהליך המעצר, ועל התנאים שבהם הוחזקתי.

הוא הסביר לי כי מתכוונים להאשים אותי בקשירת-קשר להספקת קוקאין, וכי הם מעוניינים לחקור אותי בנוכחותי.

הוא הבין מיד כי מבחינת הסקוטלנדיארד, הפרשה הולכת להיות מורכבת ומתוחכמת, שהרי הם חשבו כי מצאו אדם מסוכן במעורבותו בפשע מאורגן.

לפי החוק הם היו אמורים לשחרר אותי מיד, מפני שלא נמצא עלי קוקאין, וגם לא במכונית.

מכיוון שיש לחשוד הזכות לשתיקה, שמרתי על שתיקה בחקירה, שנעשתה

אסיר של סקוטלנד-יארד

ניסו לבנות בסיס לכך שהוחזקתי בתנאי אי-ביטחון חמורים ביותר, שהרי אחרת אנסה להימלט.

חודש וחצי לאחר מכן התחילו להגיע המיטרים הראשונים של התביעה, שכללו עדויות-שבועה של עשרות שוטרים לגבי הפרשה. לא היה לתביעה אפילו עד אורחי אחר.

הסתבר מאותם מיטמים כי ארבעה כוחות שונים היו שותפים במיכצע. הכוח הראשי, שאלי השתייכו הביריונים, הוקם אחרי שוד-הזהב הגדול כדי לאתר את הכסף ברחבי העולם. נוסף על אותו "כוח-מיטמה" השתייכו למשימה שני כוחות נפרדים של "סיי 11" — מרכז של מוריעין סמוי לביצוע פעולות התחקות סמויות.

למרות כל אותם כוחות-מיטמה שהיו מעורבים בנרדן, רוב העדויות, שהיו ברשותם, לא היו רלבנטיות. מכל אותה סידרה של עדויות לא-רלבנטיות ניסתה המישטרה לבנות לי תרמית שתצדיק משימה כה מאורגנת וקרביית.

הם הציגו את מה שהיה להם בצורה זו: ניגשנו אליו למכונית וביקשנו בצור תרבותית כי יורדה. לאחר שאמרנו

בנוכחותו של הנרי מילנר. כאשר שומר חשוד על שתיקתו, אין יכולים להשתמש בחקירתו כבמוצג מישפטי.

בכדיחות-הדעת אמר הנרי מילנר לביריונים: "האם כולכם כלי-כך גדולים ומרשימים מבחינה חיצונית?"

כפי שהסביר לי מילנר קודם-לכן,

מאת ארז קידר בן-חורין

כחצי שעה לאחר החקירה הואשמתי בקשירת-קשר להספקת קוקאין. סיכמנו כי בהודמנות הראשונה הוא יבקש בבית-המישפט את שיחרורי בערבות. יום וחצי לאחר שהאשמותי, חייבים היו להביא אותי לפני שופט. רק אז הם למדו את שמי, שהרי קודם היה רשום על הטפסים: "שם: בלתי ידוע".

כאשר נמצא אדם בתנאים שבהם הוחזקתי — בלי מזון, בלי רחצה וגוי לוח — ואז הוא מובא לפני שופט להארכת מעצרו, סביר כי יראה לפחות חשוד ביותר, אם לא מסוכן. בצורה שכוונה באתי לפני השופט.

לי מזון, לא היתה לי אפשרות להבריד בין יום ללילה, אך לא הפתית את שתי קתי לכל אורך הדרך.

ידעתי כי זה עניין של זמן, שהרי באנגליה (בניגוד לישראל) יש גבול לזמן שבו יכול אתה להיות מוחזק מבלי להופיע לפני שופט.

לפי התנהגותם, נראה היה לי כי הם

חשבו שסוף-סוף תפסו לפחות את "קארלוס", הטרוריסט הבינלאומי. דיי ברתי איתם בשפת סימנים, כדי שלא יוציאו דברים מהקשרם, וישתמשו בי דברי נגדי.

נחקרתי לגבי שוד-הכספות, מיסחר בינלאומי בקוקאין ומצבו של השוק הסיטונאי בסמים באירופה.

שם:
בלתי ידוע

ומייד לאחר מכן הם הבינו כי אין לי כוונות לדבר. המילה היחידה

לטת. את איתן לא ראיתי עד שהופענו בבית-מישפט, כעבור שבוע.

הובלתי לתחנת-המישטרה של רחוב הארו. תחנות-המישטרה בלונדון מחולקות לפי איזורים, ונהוג שכאשר אתה מגיע אל תחנה מסוימת, היא האחרת איתן לך מרגע זה ואילך.

במיקרה שלי היה הדבר שונה לחלוטין. מהרגע שהגענו לתחנה השתלטו הביריונים, שעצרו אותי, על כל תחנת המישטרה. תחת שאנשי-התחנה דיאגו לי, ניהלו הביריונים את כל תהליך מילוי הניירת והמאסר.

זרקו אותי לתא קטן. התא הסריח, לא היה בו חשמל, ורק מיטת-עץ מילאה את החלל האפור.

לפי סעיף חדש בחוק של שיטת החקירה, משנת 1983, חייב עציר להיית מיוצג בחקירתו על-ידי עורך-דין. אם נחקר העציר בתנאים אחרים, המידע שהוא ממנו אינו קביל בבית-מישפט. רק במיקרים של טרוריסטים או במקרי-פשע חמורים, ניתן לבווד את העציר ולחקור אותו בלי עורך-דין. אני סווגתי כאותו הסוג, ולכן לא הורשתי להתקשר עם עורך-דיני.

חמישה חוקרים טיפלו בי. לא ניתן

לפני תישעה חודשים, ב-3 בספטמבר 1987, יום חמישי, בסביבות השעה 9 בערב, הסעתי את ירדתי איתן באיזור סנט-ג'ונס ווד היוקרתי בלונדון.

איתן יצא לפגוש מישו, ואני וכלב-הזאב שלו המתנו לו במכונית. לפתע פתאום הופיעה קבוצה של ביריונים. החלון של המכונית היה פתוח, ואני הקשבתי למוסיקה ועישנתי מיטרה.

מתוך החלון נתלשתי אל מחוץ למכונית. הבחנתי שאותם ביריונים היו גם חמושים.

מהרף התלישה מהמכונית נזרקתי על המררכה כשרגלי באוויר וראשי על הקרקע. ובעודי בתנועה זו, הבחנתי שהמקום כולו מוצף במכוניות-מישטרה. רק אז הבנתי שאותם ביריונים היו שוטרים חסאים.

באנגליה לא נהוג שאנשי-מישטרה ישאו עליהם נשק, אלא אם כן הם עוסי קים במיקרים מאוד חריגים.

הוכנסתי לאחת ממכוניות-המישטרה, וכאשר ביקשתי הסבר לכל המתרחש שמרו השוטרים על שתיקה מוח-